

© Avrupa Konseyi/Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, 2012. Bu çeviri, Avrupa Konseyi'nin insan haklarına destek Fonu'nun desteğiyle hazırlanmıştır (www.coe.int/humanrightstrustfund). Mahkeme'yi bağlamamaktadır. Daha fazla bilgi için, bu belgenin sonunda bulunan yazarın telif hakkı ile ilgili kısmı okuyabilirsiniz.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Jorgic/Almanya – 74613/01

Karar 12.7.2007 [5. Daire]

Madde 7

Madde 7–1

Nullum crimen sine lege

Ulusal yargı organlarının yaptıkları aşırı geniş soykırım suçu yorumuna başvurunun itirazı: *İhlal yok*

Madde 6

Ceza yargılaması

Madde 6–1

Yasayla kurulmuş mahkeme

Bosna'da işlenmiş soykırım ve başka suçlardan sanık başvurunun bu suçlardan dolayı Alman mahkemeleri tarafından yargılanmasına yaptığı yetki itirazı: *İhlal yok*

Olaylar: Mayıs ve Eylül 1992'de Doboj bölgesinde yaşanmış soykırımı karışmaktan şüpheli başvuru, Aralık 1995 tarihinde, Bosna'ya girmek üzereyken Almanya'da yakalanmıştır. Başvuru, Müslüman köylülere kötü muamele etmiş ve onları öldürmüş bir paramiliter grup kurmuş olmak ve köylülere doğrudan infaz etmekle suçlanmıştır. Yargılama sonucunda soykırım ve adam öldürme dâhil birçok suçtan suçlu bulunmuş ve ömür boyu hapse mahkûm edilmiştir. Başvuru, AİHM'ye yaptığı başvuruda, Alman mahkemelerinin onu yargılama konusunda kendilerini, haksız bir şekilde, yetkili gördüklerini ve soykırım suçu konusunda yaptıkları yorumun ne uluslararası kamu hukukunda ne de Alman hukukunda hiçbir temelini bulunmadığını iddia etmiştir. Birinci noktayla ilgili olarak, söz konusu suçlar Bosna'da işlenmiş olsa da, ilk derece mahkemesi, söz konusu olaylarla Almanya tarafından Bosna'da gerçekleştirilen insancıl ve askeri görevler arasında haklı bir ilişkinin olması, başvurunun Almanya'da 20 seneden fazladır yaşıyor olması ve orada yakalanmış olması nedeniyle, davaya bakma konusunda kendisini yetkili görmüştür. Özellikle eski Yugoslavya için Uluslararası Ceza Mahkemesi (TPIY) soruşturmaya bakmak istemediğini açıkça belirtmiş olduğundan, ilk derece mahkemesi, uluslararası kamu hukukunun kendisini bu iddialara bakmaktan men etmediğine karar vermiştir. İlk derece mahkemesinin bu kararı evrensel yargı ilkesine dayanılarak istinaf mahkemesi tarafından da onanmıştır. Soykırım suçunun tanımıyla

ilgili olarak ilk derece mahkemesi, Alman ceza kanununda kullanılan “bir grubun yok edilmesi” tabirinin, ayrı toplumsal bir ünite olarak bir grubun yok edilmesini içerdiğine ve biyolojik ya da fiziksel anlamda bir imhanın olmasının şart olmadığına karar vermiştir. Mahkeme başvurusunun Bosna’nın kuzeyindeki Müslüman bir grubu yok etmek kastıyla hareket ettiği sonucuna varmıştır. Anayasa Mahkemesi söz konusu hükmün yorumunun uluslararası kamu hukukundaki mevcut yorumlarla uyumlu ve öngörülebilir olduğunu ve dolayısıyla ceza yasalarının geriye yürümezliği ilkesinin ihlal edilmediğini belirterek başvuru tarafından yapılan Anayasa’ya aykırılık başvurusunu incelemeyi reddetmiştir.

Hukuk: Madde 5 § 1 a) ve 6 § 1 – Alman mahkemelerinin başvuruca karşı yöneltilen soykırım suçlaması konusunda kendilerini yetkili görmeleri ve Soykırım Üzerine Sözleşme’ye getirdikleri yorum, AİHS’ye üye birçok devletin yasa ve içtihatları ve TRIY’nin statüsü ve içtihatları tarafından çok geniş bir şekilde doğrulanmıştır. Ayrıca TRIY’nin statüsünün 6 § 1 maddesi, Alman mahkemelerinin, TRIY ve ulusal mahkemelerin aynı anda ve hiçbir ülkenin mahkemelerine yönelik hiçbir sınırlama olmadan yetkili oldukları yönündeki düşüncesini onaylamaktadır. Alman mahkemeleri uygulanabilir hükümleri ve uluslararası kamu hukukunun kurallarını keyfi yorumlamamışlardır. Alman mahkemelerinin başvuruca karşı yöneltilen soykırım suçlamaları konusunda kendilerini yetkili görmek için makul nedenleri mevcuttu. Sonuç olarak, başvuru “yasayla kurulmuş bir mahkeme” (madde 6 § 1) tarafından yargılanmış ve “yetkili bir mahkeme” tarafından verilmiş mahkûmiyet kararı sonrasında yasaya uygun olarak tutulmuştur (madde 5 § 1 a)).

Madde 7 – Birçok otorite soykırım suçunun dar bir yorumunu benimsemişken, çok sayıda başka otorite ona, Alman mahkemeleri gibi, daha geniş bir yorum getirmişlerdir. Dolayısıyla, başvuru yaptığı eylemler nedeniyle soykırım suçundan mahkûm olma riski olduğunu makul bir şekilde, gerekirse bir avukatın yardımıyla, öngörebilirdi. Burada AİHM aynı zamanda başvurusunun suçlu bulunduğu eylemlerin devam ettikleri süreyi ve ağırlıklarını da dikkate almaktadır. Dolayısıyla soykırım suçunun ulusal mahkemeler tarafından kabul edilen yorumu, olayların olduğu tarihte, bu suçun esasıyla uyumlu ve başvuru için makul bir şekilde öngörülebilir olarak kabul edilebilir. Bu şartlar yerine getirilmiş olduğuna göre, soykırım suçuna iç hukukta getirilecek yorumun ne olması gerektiğine karar vermek Alman mahkemelerine düşüyordu.

Sonuç: İhlal yok (Oybirliğiyle).

© Avrupa Konseyi/Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, 2012.

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi’nin resmi dilleri Fransızca ve İngilizce’dir. Bu çeviri, Avrupa Konseyi’nin insan haklarına destek Fonu’nun desteğiyle hazırlanmıştır (www.coe.int/humanrightstrustfund). Mahkeme’yi bağlamamaktadır ve Mahkeme, kalitesi konusunda herhangi bir sorumluluk kabul etmemektedir. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi içtihatlarının veritabanı olan HUDOC üzerinden (<http://hudoc.echr.coe.int>) veya HUDOC’un bildirdiği başka veritabanları üzerinden yüklenebilir. Davanın isminin tamamen yazılması, yukarıdaki telif hakkıyla ilgili ifadelerin kullanılması ve insan haklarına destek Fonu’na referans yapılması şartıyla ticari olmayan amaçlarla kullanılabilir. Bu çevirinin tamamını veya bir kısmını ticari amaçlarla kullanmak isteyen herkesin, bu durumu belirtilen adrese bildirmesi rica olunur: publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund) Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante: publishing@echr.coe.int.